

Filosofie a odborné vědy

Od té doby, co vznikly speciální vědecké discipliny (ty první odlukou od filosofie), je filosofování odkázáno na vědecké „poznávání“, tj. na poznatky, v určité době považované současnými specialisty za pravdivé nebo aspoň nanejvýš pravděpodobné. Do té doby, než se filosofování mohlo takto do jisté míry (a jen v některých směrech) opírat o poznatky odborných vědeckých disciplín, muselo se opírat o běžnou, tj. předvědeckou resp. mimovědeckou zkušenost (do jisté míry to musí dělat ovšem i nadále). A tak vlastně vědy rozšiřují a zpřesňují naše znalosti světa kolem nás, a někdy i tyto poznatky svým zvláštním způsobem prohlubují a uvádějí v systémy, v soustavy. V tom smyslu filosofie musí s nejrůznějšími poznatky (tj. s jejich současným stavem) počítat, ale sama si je může opatřovat a získávat jen ve velmi omezeném rozsahu, v jakési poměrně úzké výseči, tj. jen ve své vlastní, tj. myšlenkové, „praxi“.

(Písek, 130903-2.)